

Nová kariéra

Nová kariéra

V pondelok podvečer krajčírka Miroslava vyšla zo svojej dielne. Zamkla dvere a pobrala sa domov.

Ako kráčala po dlhej krivej ulici, začalo snežiť. Krajčírke Miroslave začali po chvíli omrzáť ruky.

„Jaj, mrznú mi ruky! Kým prídem domov, zaiste mi zamrznú,“ bedákala.

Ulica bola pustá, iba na zemi ležal pestrofarebný list, ktorý pred chvíľou padol zo stromu. Boli tam aj ďalšie listy.

Krajčírka ten práve spadnutý zdvihla a ponáťahovala. Potom z vrecka vytiahla nožnice, ihlu, niť a krajčírsku kriedu.

Sadla si na múrik a začala strihať list tak, že odkreslila krajčírskou kriedou svoju ruku a obstrihala obrys.

Potom sa pustila do šitia. Zobrala vždy dva listové obrysy ruky a prišila ich k sebe.

Hneď bola hotová. Nasadila si listové rukavice a pokračovala v ceste.

Keď prišla na hlavnú ulicu, všetky dámy jej pozerali na ruky, ale iba jedna staršia pani sa jej prihovorila:

„Dobrý večer, pani krajčírka! Máte nádherné rukavice. Kde ste ich kúpili?“

„Práve som si ich ušila,“ odpovedala krajčírka Miroslava.

„Ale keď chcete, ušijem také zajtra aj vám, pani Holubová,“ pokračovala.

„To by som veľmi chcela,“ odpovedala natešene pani Holubová. „Ďakujem vám za ochotu to pre mňa spraviť, pani krajčírka.“

Na ďalší deň sa krajčírka Miroslava pustila do šitia rukavíc pre pani Holubovú. Okolo 11:00 si ich pani Holubová prišla celá natešená vyzdvihnúť.

Bola z nich také nadšená, že ich ukazovala každej dáme, ktorú stretla.

A tak krajčírka Miroslava začala svoju novú kariéru krajčírky rukavíc.